

Sygn. akt I C 1268/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 kwietnia 2018 roku

Sąd Rejonowy w S. Wydział I Cywilny

w składzie następującym :

Przewodnicząca: SSR Agnieszka Leszkiewicz

Protokolant: Justyna Piotrowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 marca 2018 roku w S.

sprawy z powództwa **A. J.**

przeciwko **(...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w S.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego **(...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w S.** na rzecz powoda **A. J.** kwotę **10.892,60 zł.** (dziesięć tysięcy osiemset dziewięćdziesiąt dwa złote i 60/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 18.01.2016r. do dnia zapłaty;

I. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w S. na rzecz powoda A. J. kwotę 6.162,00 zł. (sześć tysięcy sto sześćdziesiąt dwa złote i 00/100) tytułem zwrotu kosztów postępowania;

II. nakazuje ściągnąć od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w S. na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Słupsku kwotę 507,00 zł. (pięćset siedem złotych i 00/100) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygn. akt I C 1268/16

UZASADNIENIE

Powód **A. J.**, w 22.04.2016 r. wytoczył powództwo przeciwko **(...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w S.** o zapłatę kwoty **10.892,60 zł** wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 18.01.2016 r. do dnia zapłaty. Nadto powód wniósł o zasądzenie kosztów sądowych i zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazał, iż w dniu 14.12.2015 r. w wyniku zdarzenia drogowego doszło do uszkodzenia pojazdu marki A. (...) nr rej. (...), stanowiącego jego własność. W wyniku kolizji w pojedzie powoda uszkodzeniu uległ prawy bok pojazdu, reflektor, felga, lewy kierunkowskaz oraz zderzak. Pozwana Spółka odmówiła wypłaty odszkodowania, wyliczając wartość szkody na kwotę 10.892,60 zł., która w ocenie powoda była zaniżona.

Pozwany (...) Spółka Akcyjna w S. wniósł o oddalenie powództwa w całości. Nadto pozwany wniósł o zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych. Pozwany wskazał, iż nie kwestionuje tego, że powód zgłosił u niego szkodę z dnia 14 grudnia 2015 r., w związku z którą pozwany przeprowadził postępowanie likwidacyjne, w wyniku którego pozwany odmówił uznania się odpowiedzialnym. W ocenie pozwanego do uszkodzenia pojazdu powoda doszło w innych okolicznościach - niż te, które zostały wskazane przez uczestników zdarzenia. Pozwany nie może wykluczyć, że do uszkodzenia pojazdu powoda nie doszło z winy jego ubezpieczonego - co stanowi o braku jego odpowiedzialności. Nadto powód wskazał, iż kwestionuje on legitymację czynną powoda do występowania w niemniejszym sporze. Zgodnie z informacją znajdującą się w dowodzie rejestracyjnym pojazdu, pojazd ten jest przedmiotem współwłasności - powód nie wykazał do chwili obecnej aby mógł on występować samodzielnie z roszczeniem przeciwko pozwanemu.

Z ostrożności procesowej pozwany wskazał, iż na wypadek uznania, że pozwany jest zobowiązany do naprawienia szkody, pozwany nie kwestionuje wysokości szkody podanej w pozwie.

Sąd ustalił, co następuje:

Powód jest współwłaścicielem samochodu marki A. (...) o nr rej. (...).

bezsporne

W dniu 14.12.2015 roku doszło do kolizji drogowej, w której udział brał kierowca pojazdu marki S. (...) nr rej. (...) P. M. oraz kierowca pojazdu marki A. (...) nr rej. (...) A. J.. W wyniku kolizji doszło do uszkodzenia pojazdu marki A. (...) o nr rej. (...). P. M. włączając się do ruchu wjechał na jezdnię ulicy z pierwszeństwem przejazdu - bez udzielenia należnego pierwszeństwa pojazdowi A..

dowód: oświadczenie z dnia 14.12.2015 r k. 18.; zeznania świadka P. M. k. 90-91(00:22:16-00:37:25); zeznania powoda k. 92-93 (00:39:02-01:06:05) ;

Właściciel pojazdu kierowanego przez sprawcę kolizji z 14.12.2015 roku był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej w (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w S..

bezsporne

W dniu 18.12.2015 roku A. J. zgłosił szkodę komunikacyjną z ubezpieczenia OC w (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w S..

bezsporne, dowód: zgłoszenie szkody k. 19-20;

Decyzją z dnia 02.03.2016 r. ubezpieczyciel odmówił wypłaty odszkodowania A. J., wskazując, iż na podstawie zebranej dokumentacji opisane w zgłoszeniu szkody i protokole oględzin uszkodzenia pojazdu marki A. (...) nie powstały w przedstawionych okolicznościach. Decyzją z dnia 07.04.2016 r. wydaną na skutek odwołania się A. J. od decyzji z dnia 02.03.2016 r., pozwany podtrzymał decyzję o odmowie wypłaty odszkodowania. Ubezpieczyciel sporządził kosztorys wysokości szkody w pojeździe A. J., w którym wycenił wartość naprawy na kwotę 10.892,60 zł.

bezsporne, nadto: dowód: decyzja z dnia 02.03.2016 r. k. 21, odwołanie wraz z ostateczną propozycją pozasądowego rozwiązania sporu k. 22-23, decyzja z dnia 07.04.2016 r. k. 24v; kalkulacja k. 25-32;

A. J. i Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. (współwłaściciel pojazdu) zawarli umowę z dnia 6 września 2016 roku na mocy której, doszło do przelewu wierzytelność i z tytułu odszkodowania wynikającego ze zdarzenia z dnia 14.12.2015 r. na powoda.

dowód: umowa przelewu wierzytelności z dnia 06.09.2016 r. k. 88-88v;

Wysokość celowych i ekonomicznie uzasadnionych całkowitych kosztów naprawy samochodu powoda wyniosła **12.249,40 zł brutto.**

dowód: opinia pisemna biegłego sądowego k. 120-125; opinia pisemna uzupełniająca k.162-163;

Sąd zważył, co następuje:

Kwestię wypłaty odszkodowania z OC sprawcy zdarzenia regulują przepisy ustawy z dnia 22.05.2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 124, poz. 1152 z 2003 r.). Wspomniana ustawa reguluje kwestie związane z ubezpieczeniem obowiązkowym m.in. pojazdów mechanicznych (art. 4 ust. 1 cyt. Ustawy). Przepis art. 9 ust. 1 ww.

ustawy wskazuje, iż umowa ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej obejmuje odpowiedzialność cywilną podmiotu objętego obowiązkiem ubezpieczenia za szkody wyrządzone czynem niedozwolonym oraz wynikłe z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, o ile nie sprzeciwia się to ustawie lub właściwości danego rodzaju stosunków. Umowa ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej obejmuje również szkody wyrządzone umyślnie lub w wyniku rażącego niedbalstwa ubezpieczającego lub osób za które ponosi on odpowiedzialność. Z kolei z treści art. 13 ust. 1 ww. ustawy wynika, iż zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie lub świadczenie z tytułu ubezpieczenia obowiązkowego na podstawie uznania roszczenia uprawnionego z umowy ubezpieczenia w wyniku ustaleń, zawartej z nim ugody lub prawomocnego orzeczenia sądu, a w obowiązkowych ubezpieczeniach odpowiedzialności cywilnej odszkodowanie wypłaca się w granicach odpowiedzialności cywilnej podmiotów objętych ubezpieczeniem, nie wyżej jednak niż do wysokości sumy gwarancyjnej ustalonej w umowie (art. 13 ust. 2).

Pojęcie szkody oraz zasady ustalania jej wysokości w przypadku ubezpieczyciela określają przepisy art. 361 i art. 363 kc. Zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania, z którego szkoda wynikła. Naprawienie szkody przez ubezpieczyciela następuje jedynie przez zapłatę na podstawie art. 363 § 2 k.c. Wysokość odszkodowania ubezpieczeniowego jest ustalana wg sumy cen części zamiennych i usług koniecznych do wykonania naprawy pojazdu z daty ustalenia odszkodowania.

Obowiązek naprawienia szkody przez wypłatę odpowiedniej sumy pieniężnej powstaje z chwilą wyrządzenia szkody i nie jest uzależniony od tego, czy poszkodowany dokonał naprawy rzeczy i czy w ogóle zamierza ją naprawić. Odszkodowanie bowiem ma wyrównać uszczerbek majątkowy powstały w wyniku zdarzenia wyrządzającego szkodę, a uszczerbek ten istnieje od chwili wyrządzenia szkody do czasu, gdy zobowiązany wypłaci poszkodowanemu sumę pieniężną odpowiadającą szkodzie ustalonej w sposób przewidziany prawem (tak też: G. Bieniek w „Odpowiedzialność cywilna za wypadki drogowe”, Lexis Nexis, W-wa 2006 r. s. 145).

W pierwszej kolejności odnosząc się do zarzutu strony pozwanej o braku wykazania istnienia legitymacji czynnej w niniejszym procesie Sąd zważył, że celem wykazania powyższego powód przedłożył zawartą ze współwłaścicielem umowę przelewu wierzytelności (k. 88-88v). Strona pozwana nie powołała przy tym żadnych przeciwdowodów mogących skutecznie zaprzeczyć wiarygodności złożonych przez stronę powodową umowy przelewu wierzytelności.

W niniejszej sprawie pozwany odmówił wypłaty odszkodowania powodowi, uznając że opisane w zgłoszeniu szkody i protokole oględzin uszkodzenia pojazdu powoda nie powstały w przedstawianych okolicznościach. Jednakże jak wynika z opinii biegłego (k. 118-125) umiejscowienie i charakter uszkodzeń samochodu A. oraz S. potwierdzają deklarowany przez uczestników przebieg kolizji. W ocenie sądu zarówno treść opinii biegłego jak i przesłuchanie strony powodowej oraz zeznania świadka P. M. nie zostawiały wątpliwości - co do przebiegu zdarzenia, a co za tym idzie, co do odpowiedzialności strony pozwanej. Podkreślenia wymaga, iż w myśl ogólnej zasady wyrażonej w art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Obowiązek przedstawiania dowodów spoczywa bowiem na stronach (art. 3 kpc), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 kpc) spoczywa na tej stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne.

Następnie w celu określenia wysokości odszkodowania należało ustalić wysokość kosztów naprawy samochodu powoda, który doznał uszkodzenia w wyniku kolizji ze sprawcą ubezpieczonym przez pozwanego.

Sąd oparł się przy ustalaniu tejże wysokości na opinii biegłego sądowego, która została sporządzona w sposób jasny i czytelny, zgodnie z wiedzą wymaganą przy tej specjalności.

W ocenie Sądu, mając na uwadze wnioski wynikające z opinii biegłego, wysokość celowych i ekonomicznie uzasadnionych kosztów naprawy samochodu powoda powinna wynieść w sumie **12.249,40 zł. Brutto.**

Do określenia kosztów naprawy pojazdu biegły przyjął średnie ceny części zamiennych i materiałów lakierniczych obowiązujących w końcu roku 2015, stawki za robociznę biegły przyjął jak dla zakładów (...) kategorii zgodnie z ustalonymi przez Cech (...) w S. stawkom obowiązującym w 2015 roku.

Powód składając pozew o zapłatę żądał kwoty wynikającej z kalkulacji naprawy pojazdu przeprowadzonej przez pozwanego (k. 25-32). Natomiast pozwany w odpowiedzi na pozwem (k. 51-59v) wskazał, iż w razie uznania, iż jest on zobowiązany do naprawienia szkody, nie kwestionuje on wysokości szkody podanej w pozwie.

Biorąc pod uwagę, iż zakład ubezpieczeń nie naprawił szkody i nie wypłacił powodowi odszkodowania, należało uwzględnić roszczenie powoda do wysokości szkody poniesionej i żądanej przez powoda w kwocie 10.892,60 zł i na podstawie art. 363 § 1 kc i zasądzić tę kwotę na rzecz powoda od pozwanego, o czym orzeczono w pkt I wyroku.

Odnośnie odsetek należy wskazać, iż na podstawie art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. z 2003 r. Nr 124 poz. 1152 z późn. zm.) pozwany był obowiązany wypłacić odszkodowanie w terminie 30 dni od zgłoszenia szkody przez uprawnionego lub pokrzywdzonego. Zgłoszenie szkody co do uszkodzeń pojazdu miało miejsce 18.12.2015 r., a termin 30 dni upłynął 18.01.2016 r. Orzeczenie o odsetkach znalazło oparcie w treści art. 481 § 1 kc. - z uwzględnieniem zmiany brzmienia tego przepisu po 1.01.2016 r.

W punkcie II części dyspozytywnej wyroku, Sąd, na zasadzie odpowiedzialności za wynik procesu, wynikającej z treści art. 98 § 1 k.p.c., w myśl którego strona przegrywająca obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony, zasądził od pozwanego na rzecz powoda A. J. kwotę 6.162,00 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania, na które złożyły się: opłata od pozwu w wysokości 545,00 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17,00 zł oraz wynagrodzenie radcy prawnego reprezentującego powoda w wysokości: 4800,00 zł (wynikającej z treści § 2 pkt5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych, w brzmieniu obowiązującym w dacie złożenia pozwu), oraz uiszczonych przez powoda zaliczki w kwocie 800 zł.

W toku postępowania - została uiszczona zaliczka na wynagrodzenie biegłego, jednakże była ona zbyt niska, na pokrycie całości wynagrodzenia biegłego -co spowodowało konieczność pokrycia częściowo ze Skarbu Państwa. Natomiast opinia ta była niezbędna do rozstrzygnięcia sprawy.

W związku z powyższym na podstawie w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28.07.2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. 2016.623j.t.) sąd nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Słupsku kwoty 507,00 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych, o czym orzekł odpowiednio jak w punkcie trzecim sentencji postanowienia.

Mając na uwadze Sąd orzekł jak w sentencji.

Dn. 30.04.2018 r.